

Dosarul nr. 1-95/2017
41-1-5529-22042014

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

15 iulie 2021
Chişinău

mun.

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani în sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedinte de şedinţă, judecător

Bivol

Tatiana

Grefier

Guşan N., Feodorov D., Semionov E., Şvecicov

C.,

D. Devder, V. Roşca, V.

Isac

Cu participarea:

Procurorului

Baeşu Andrei, Munteanu Ion, Cazacov

Elena

Apărătorului

Negru Olesea

Reprezentantului inculpatei SRL „*****”

a judecat în şedinţă publică, cauza penală de învinuire a persoanei juridice:

Societate cu răspundere limitată „***”** înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la 05.04.2007, cu numărul certificatului ***** eliberat la 05.04.2007, cu număr de identificare ***** cu sediul mun.Chişinău, ***** MD-2005,

învinuită de comiterea infracţiunii prevăzute de art.237 alin.(2) lit.c) şi d) Cod penal;

Termenul de examinare a cauzei: 15.12.2016 – 15.07.2021.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

A C O N S T A T A T :

1. Conform rechizitoriului, Societatea cu răspundere limitată „*****” este învinuită în aceea, că în calitate de persoană juridică, fiind înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la 05.04.2007, cu numărul certificatului ***** eliberat la 05.04.2007, cu număr de identitate ***** , având scopul obţinerii ilegale a veniturilor, acţionând prin intermediul cet.***** şi alte persoane nestabilite la moment de organul de urmărire penală, a pus în circulaţie mai multe carduri false, folosindu-le pentru achitarea bunurilor şi serviciilor în contul întreprinderii, în următoarele circumstanţe:

Persoane necunoscute din cadrul S.C.„*****” SRL, stabilind legătura cu ***** şi alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, care au constituit anterior un grup criminal organizat cu scopul de a comite mai multe infracţiuni, în calitate de complice a contribuit la comiterea infracţiunii de punere în circulaţie a cardurilor false, în următoarele circumstanţe:

În perioada nestabilă de către organul de urmărire penală, cetăţeanul Bulgariei ***** , în complicitate cu alte persoane neidentificate, aflându-se pe teritoriul Republicii Bulgaria, au

confectionat cinci carduri bancare false ce conțin incryptate conturile cardurilor bancare nr. *****, nr. *****, nr. *****, nr. ***** și nr. ***** cu scopul de a fi puse ulterior în circulație.

În continuarea acțiunilor sale criminale, ***** împreună cu alte persoane nestabilite de către organul de urmărire penală, având scopul punerii în circulație a cardurilor bancare false, ce conțin incryptate conturile cardurilor bancare indicate mai sus, au utilizat aceste carduri pe teritoriul Republicii Moldova drept mijloace de plată la magazinul „Midea” ce aparține SC „*****” SRL, în următoarele împrejurări:

La 19.02.2010 anumite persoane necunoscute care activau în cadrul SC „*****” SRL, conform unui plan bine pus la cale, împreună cu ***** și alte persoane neidentificate, au organizat încheierea din numele întreprinderii SC „*****” SRL cu BC „Moldova-Agroindbank” SA un contract privind acceptarea cardurilor la plată, în baza căruia la 02.03.2010, la SC „*****” SRL a fost instalat sistemul de plată prin carduri – POS terminalul „P0103014”.

Odată fiind instalat la SC „*****” SRL mijlocul de plată ce permitea punerea în aplicare a cardurilor false, la 08.03.2010, ***** a introdus pe teritoriul Republicii Moldova cardurile bancare false ce conțin incryptate conturile cardurilor bancare nr.*****, nr.*****, nr.*****, nr.***** și nr.4260830000000759, intrând prin punctul de trecere a frontierei de Stat „Leușeni” unde, în scopul de a-și ascunde identitatea, pentru a nu fi deconspirat la comiterea infracțiunii, a prezentat pașaportul eliberat pe numele fratelui său, *****.

În continuarea intențiilor criminale la 11.03.2010, ***** împreună cu alte persoane nestabilite, aflându-se la magazinul de mobilă „Midea” situat în mun.Chișinău, str.Bogdan Voievod 2-145, ce aparține SC „*****” SRL, au utilizat pentru prima dată POS terminalul „P0103014”, unde cu ajutorul cardurilor bancare false nr. *****, nr.***** au efectuat două tranzacții în suma totală de 1 666 960 lei.

În rezultatul acestor operațiuni economice, mijloacele bănești nominalizate au fost retrase de la contul deținătorilor legali al cardurilor bancare, ***** și dn-a *****, fiind depozitate pe contul magazinului de mobilă al SRL „*****”.

În continuarea acțiunilor sale criminale, persoane necunoscute din cadrul SC „*****” SRL., în vederea asigurării ridicării de la instituția financiară a banilor transferați ilegal pe contul SC „*****” SRL., potrivit planului pus la cale împreună cu ***** și alte persoane necunoscute, au organizat reflectarea în evidența contabilă tranzacția executată în sumă de 1666 960 lei drept plată efectuată conform contractului de vânzare-cumpărare a mobilei, încheiat în baza unor acte false precum că între directorul întreprinderii SC „*****” SRL și așa zisul cetățean al Marii Britanii ***** , care nu există în realitate.

La 19.03.2010, imediat ce au parvenit pe contul SC „*****” SRL banii transferați în baza operațiunilor efectuate prin intermediul cardurilor bancare false, în vederea finalizării acțiunilor criminale, sub pretextul restituirii unui împrumut acordat anterior SC „*****” SRL de către cet.***** ca persoana fizică, suma de 1 666 960 lei a fost ridicată în numerat de pe contul SRL „*****” fiind repartizată ulterior membrilor grupului criminal organizat, care au participat la fabricarea și punerea în circulație a cardurilor bancare false.

Astfel, organul de urmărire penală a pus sub învinuire SRL „*****” pentru comiterea infracțiunii de punere în circulație a cardurilor false, prevăzută de art. 237 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal, după semnele calificative: „punerea în circulație a cardurilor false de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari” (*vol. II, f.d. 43-44*).

2. *Reprezentantul persoanei juridice inculpate - SRL „*****” – ******, fiind audiat în ședința de judecată a declarat instanței, că, în calitate de reprezentant al firmei, că tot ce cunoaște este doar informația din materialele cauzei. Firma SRL „*****” s-a ocupat de confectionarea mobilei și o persoană străină s-a adresat pentru procurarea mai multor seturi de mobilă. Respectiv, a fost întocmit contractul, iar peste o perioadă, persoana a venit și a achitat pentru seturile de mobilă. De la perioada de achitare și până la intrarea banilor în cont, au trecut aproximativ 10 zile. Banca a efectuat controlul tranzacției sumei și doar în acest termen a acceptat suma în cont. Despre faptul că tranzacția sau contractul poate fi ilegal, a aflat de la

procuratură. Până la moment, susține că nu a primit nici o informația de la bancă precum că tranzacția ar fi fost frauduloasă sau ilegală. Toate operațiunile, care au fost făcute, erau efectuate conform legii, fiind înregistrate datele contabile și făcute dări de seamă conform legislației. Susține faptul, că firma nu este vinovată, din motiv că nu a văzut nici o probă reală ce ar demonstra că ar fi fost comisă vreo infracțiune de către firmă.

La întrebările adresate, a declarat că, în legătură cu această tranzacție, nimeni nu s-a adresat cu pretenții referitor la transferul banilor sau a achiziției de mobilă. Cu vânzarea seturilor de mobilă, din cadrul firmei s-a ocupat doamna director- *****. Ca reprezentant al persoanei juridice nu a asistat niciodată la achitarea unor tranzacții. Menționează faptul, că nu a activat niciodată în firmă, și fiindcă se cunoșteau cu dna Chirița, a devenit reprezentantul firmei „*****”. Toată informația referitor la tranzacție o cunoaște din materialele cauzei. Toată informația, precum că tranzacțiile au fost corecte a dedus din materialele cauzei și în urma discuțiilor cu Chirița. La fel, în materialele cauzei sunt audierile reprezentanților de la bancă, care au oferit aceleași argumente. Susține, că nu cunoaște cine este persoana care a făcut comandă de seturile de mobilă.

3. *Martorul ******, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat că, de atunci a trecut mai mult timp, au fost efectuate două tranzacții, cu un card sau două, nu mai ține minte detaliile, în sumă de 1 milion și jumătate lei. În urma monitoringului zilnic a tranzacțiilor au fost identificate ca fiind suspecte aceste două tranzacții din considerentul sumei semnificative a acestuia. A fost contactat agentul economic, și conform condițiilor contractuale a fost solicitată prezentarea documentelor confirmative. Agentul economic a prezentat documentele, acestea fiind chitanțele de la POS Terminal, un contract de livrare sau producere mărfuri (probabil mobilă) și xerocopia la carduri, dacă nu greșește. A examinat materialele prezentate de client, în aparență erau în regulă. Riscuri financiare banca pe care o reprezintă nu avea, din considerentul că terminalul POS este dotat cu tehnologia cip (EMV), care asigură banca posesoare a acestei tehnologii de riscul tranzacțiilor frauduloase. Luând în considerație faptul, că agentul economic a prezentat documentele solicitate conform condițiilor contractuale, cât și faptul, că riscuri financiare banca nu avea, suma tranzacțiilor diminuată cu valoarea comisionului băncii a fost decontată pe contul agentului economic conform condițiilor contractuale. Cunoaște, că s-a făcut careva înregistrări suplimentare, dar nu cunoaște toate detaliile. Nu poate să afirme cu certitudine, că de fapt, cardul sau cardurile nu erau false, pentru că cardurile acestea nu le-a văzut.

La întrebările adresate, martorul a declarat, că funcția pe care o deține în „Moldova Agroindbank” este managementul activităților cu cardurile. Solicitarea de achitare cu carduri a fost nu cu mult timp de la instalare respectivă. Până la această tranzacție, din cât cunoaște, nu au fost alte tranzacții. Susține în totalmente declarațiile făcute la urmărire penală. Banca are extrase din autorizații și acolo se observă orice tranzacție care se face, nu poate să-și aducă aminte orice, dar sumele sunt semnificative. Autorizările sunt în formă electronică. Nu cunoaște dacă aceste informații pot fi verificate la moment. Din câte își aduce aminte, de la „Banc Societe Generale” nu a primit careva răspuns că ar fi fost fraudă. Diferența dintre tranzacțiile frauduloase și cele normale de retragere a numerarului se depistează prin comportamentul suspect al agentului economic, și anume: într-o perioadă scurtă de timp se efectuează o multitudine de tranzacții cu diverse carduri, multe din aceste tranzacții fiind respinse. Tranzacțiile sunt pe sume mari și sunt continue pe același card până la epuizarea banilor de pe cont sau blocarea cardului de banca emitentă. Suma de aproximativ 1 milion jumătate, era semnificativă și pentru agentul economic. Menționează martorul, că ei au fost cei, care au sesizat și au expedit ulterior o scrisoare specială.

4. *Martorul ******, fiind audiat în ședința de judecată, a declarat instanței, că a activat anterior, aproximativ în anii 2007-2009, la SRL „*****” în calitate de contabil-șef. Nu poate să spună pentru momentul acela, că era ceva suspect. Despre ***** și tranzacțiile cu acesta nu ține minte nimic. A depus declarații la urmărirea penală, și le susține.

La întrebările adresate, martorul a declarat, că semnătura pe declarații (vol. I, f.d. 69-71) îi aparține. Susține declarațiile depuse la urmărirea penală. Nu ține minte, dacă contractul nr.1 a fost reflectat în evidența contabilă, dar menționează, că contractele nu se înregistrează. Conform contractului nr.1, doar încasarea sumei a fost reflectată în evidența contabilă.

5. *Martorul ******, fiind audiată în ședința de judecată, a declarat, că la moment este în concediu de maternitate. Activa în anul 2010 la „Moldova Agroindbank” ca specialist de deservire conturi persoane juridice. În fiecare dimineața, făcând extrasele clienților, verifică intrările și ieșirile din conturile clienților. Conform procedurii, sumele mari atrag atenția spre o verificare mai riguroasă. Astfel, a văzut intrare pe contul SRL „*****” a unei sume mari, aproximativ un milion și jumătate. Rulajele acestui client erau cu mult mai mici, suma dată a dat de bănuț, și conform procedurii băncii, ca specialiști, sunt obligați să completeze un formular-tip în adresa grupului spălării banilor a băncii lor, cu mențiunea – operațiune suspectă, ceea ce și a făcut. Ulterior, clientul s-a adresat la bancă, dacă ține minte bine – a fost dna Larisa, directoare la SRL „*****”, și a solicitat retragerea acestei sume. Nu ține minte, dacă eliberarea numerarului a fost într-o singură operație sau nu, dar suma a fost retrasă.

6. Totodată, în ședința de judecată, au fost date citirii declarațiilor *martorului ******, care fiind audiat la faza urmăririi penale (**vol.I f.d. 59-60**) a declarat, că în organele afacerilor interne activează începând cu anul 1997, iar în prezent deține funcția de inspector al Secției Centru a Centrului pentru Combaterea Traficului de persoane, cu sediul în mun. Chișinău, str.V. Alecsandri 1, unde activează din luna martie 2009. La 16.03.2010, în adresa centrului, de la aparatul auxiliar a parvenit informația operativă aferent faptului, că în Republica Moldova a intrat un cetățean străin în baza actelor de identitate ale altei persoane din Republica Bulgaria pe numele lui ***** Valentinov 1984 a.n., cu scopul de a sustrage depozite financiare de la diferite bănci în baza unor carduri falsificate. De asemenea, sursa a mai comunicat, că suspectul intenționat a venit în Republica Moldova în baza altor acte pentru a-și camufla activitatea infracțională, iar în spațiul „Schengen” a mai comis infracțiuni similare. Informația în cauză a fost raportată conducerii și înregistrată în Registrul nr. II de evidență a infracțiunilor și a altor informații cu nr.69. Întreprinzând un complex de măsuri operative de investigații întru verificarea informației, în aceeași zi, aproximativ la orele 17:00, la intersecția străzilor Ismail cu D. Cantemir, cu ajutorul sursei, au identificat subiectul. Fiind împreună cu șeful Secției Centru, Nicolae Alexei, s-au apropiat de suspect și prezentându-se cu legitimațiile de serviciu, i-au propus să le urmeze la CCTP pentru verificarea identității. Ultimul a acceptat și împreună s-au deplasat la sediul CCTP. Menționează, că acest cetățean vorbea limba rusă. Ajungând, i-au propus să prezinte documentele de identitate, iar persoana în cauză a scos din buzunar un pașaport bulgăresc și un buletin intern de dimensiuni mai mici cu datele lui ***** Valentinov a.n. 1984, comunicând că acesta este anume el. Totodată, l-au întrebat dacă nu are la el careva obiecte interzise, la ce dlui a comunicat că are numai careva carduri bancare în buzunar și la inițiativă personală le-a pus pe masă. În total erau 5 carduri: 1. Maestro pe numele lui Ivan Stefanov Ivanov, a băncii United Bulgarian Bank, 2.Picadili, 3.Routex OMV Business Card, 4.Routex OMV Business Card, 5.Hotel Rila BT Collection. La înfățișare, bărbatul în cauză asemena practic leit cu cel din actele prezentate tot de el, însă părul era puțin mai lung. Fiind chestionat, persoana în cauză a comunicat, că este anume cel din acte, fapt confirmat prin explicația scrisă de el personal în limba rusă. În aceeași explicație, el a indicat care anume carduri și documente le-a transmis benevol. Peste o perioadă de timp, personal discutând în mod operativ cu ultimul, i-a recunoscut numai în mod verbal, că este fratele celui din acte, și anume ***** Valentinov născut la ***** , și că într-adevăr a venit în Republica Moldova pentru a sustrage depozite financiare de pe conturi bancare cu ajutorul cardurilor mai sus nominalizate. De asemenea, el a mai comunicat, că are un prieten în Bulgaria, care i-a făcut rost de cardurile în cauză, după care s-a adresat la persoana cu numele „Stepan” de origine bulgar, cu propunerea de a sustrage bani cu ajutorul acestor carduri. La ce „Stepan” i-a comunicat că este de acord și pentru aceasta trebuie să plece în Republica Moldova împreună cu o persoană cu numele Vitalie,

care este moldovean și ultimul va organiza totul în Moldova. La data de 08.03.2010, ***** având cardurile false la el, împreună cu persoana pe nume Vitalie au intrat în Moldova. Vitalie l-a ajutat pe ***** să închirieze un apartament pe str. Ismail mun. Chișinău, comunicându-i că îl va telefona în curând. La data de 11.03.2010, ***** împreună cu persoana pe nume Vitalie au plecat la sediul unei întreprinderi din mun. Chișinău, unde prin post-terminal au folosit cardul „Picadili” și unul din cardurile „Routex OMV Business Card”, procurând la întreprindere necunoscută ceva în sumă totală de aproximativ 90 000 euro. După aceasta, Vitalie i-a comunicat lui ***** , că la data când va fi transferul de bani îi va da partea lui convenită și ultimul va pleca în Bulgaria. Cele descrise mai sus, Marinov Marin nu a dorit să le scrie. După expirarea a 3 ore, neavând careva teme de a reține persoana mai mult, l-au transportat la apartamentul ce-l închiria, care este amplasat în casa de la intersecția străzilor Ismail cu D.Cantemir, numărul casei nu l-a reținut, iar numărul apartamentului este 51. Tot atunci s-au înțeles, că a doua zi, la ora 09:00, să se prezinte la CCTP după acte și carduri. A doua zi, verificând adresa de pe str. Ismail, ***** nu mai era în acea adresă și nu răspundea la telefon. Ultimul se folosea de telefonul mobil cu nr.cartelui SIM – ***** , iar Vitalie de telefoanele mobile cu nr. cartelelor SIM -*****și *****.

7. Totodată, în susținerea învinuirii înaintate inculpatulei SRL „*****” în comiterea infracțiunii incriminate, acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe scrise și anume:

a) *procesul-verbal din 18.03.2010 de examinare a cardurilor bancare nr. ***** , nr. ***** , nr. „Hotel Rila”, nr. ***** , din care rezultă, că cardurile cu bandă magnetică depistate la ***** Valentinov, deși pe suprafața lor sunt unele inscripții, în realitate, conțin informație criptată a unor conturi bancare reale a diferitor Bănci emitente: 4 – „Societe Generale” SA, France; 1- „National Bank of Kuwait”, SAK. , ceea ce atestă falsificarea acestor carduri bancare (**vol. I, f.d. 50-52**);*

b) *procesul-verbal de percheziție din 06.10.2010, privind acțiune procesuală efectuată la oficiul SRL „*****” din str.Bogdan Voievod, în cadrul căreia au fost ridicate documentele în baza cărora s-au efectuat tranzacțiile la 11.03.2010 cu carduri bancare (scrisoare/răspuns cet.William Todd, contractul nr.46 din 17.02.2010, cecuri, raporturile din 11.03.2010, Regulamentul de recepție a cardurilor de plată) (**vol. I, f.d. 78-80**);*

c) *ordonanța de anexare a documentelor la cauza penală din 24.04.2012; informația de la serviciul grăniceri privind traversările frontierei de stat de către cetățeanul străin ***** , și anume conform, datelor din baza de date a sistemului informațional automatizat, în perioada de timp 01.01.2009-12.09.2010, cetățeanul ***** , a.n. 26.05.1970, pașaport nr302036206, nu a traversat frontiera de stat (**vol.I, f.d. 91**);*

d) *informația de la Centrul Virtual Național SECI/GUAM privind operațiunile cu cardurile bancare aduse de ***** Valentinov pe teritoriul Republicii Moldova (**vol.I, f.d. 95-98**);*

e) *informația prezentată de BC „Moldova Agroindbank” privind tranzacțiile efectuate prin POS terminal de SRL „*****” (**vol.I, f.d.101**);*

f) *acte prezentate de BC „Moldova Agroindbank” în baza cărora la 11.03.2010 au fost realizate tranzacții în valoare de 1 666 960 lei prin POS terminal de SRL „*****”, și anume: descifrarea codului răspunsului „RC 28”, extras din Registrul de stat al persoanelor juridice și certificatul de înregistrare SRL „*****” SRL, copia buletinului cet.Chirica Larisa, copia bonurilor de plată, contractul privind acceptarea cardurilor de plată, copia contractului de vânzare cumpărare între SRL „Glorigruplux” și ***** din 05.03.2010, copia pașaportului ***** (**vol.I, f.d. 120-143**);*

g) *sentința Judecătoriei Buiucani din 09.06.2010 de condamnare a cet.***** Valentinov pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.237 și 362 Cod penal (vol.I, f.d. 146-148, 195);*

h) *copiile materialelor ridicate din cadrul cauzei penale nr.2012036462 (**vol.III, f.d. 1-120**);*

i) *materialele comisiei rogatorie către autoritățile Măriei Britaniei referitor la cetățeanul ***** (vol.I, f.d. 149-158);*

j) *corpuri delictive: cardurile bancare nr. *****, nr. *****, nr. „Hotel Rila”, nr. ***** ce se păstrează la materialele cauzei penale privind condamnarea cet.***** conform art.237 alin.(1) și art.362 alin.(1) Cod penal, nr.1-492/10 (vol. 1, f.d. 147);*

Aprecierea instanței:

1. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sânt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

2. În corespundere cu art.6 alin.(1) din Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

3. Conform art.99 alin.(2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică și se apreciază de către instanța de judecată. Potrivit art.101 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

4. Potrivit cu art. 51 Cod Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

5. Articolul 52 alin.(1) din Codul penal, stipulează că se consideră componența a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. În conformitate cu prevederile art.384 alin.(1) și (4) Cod de procedura penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

6. Respectiv, în temeiul art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

7. Instanța de judecată apreciază critic probatoriul prezentat de procuror, care ar demonstra circumstanțele în care ar fi fost săvârșită infracțiunea incriminată inculpatului SRL ”Glorigrp Lux”. Instanța constată, că inculpatului i-a fost imputată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 237 alin. (2) Cod Penal, adică punerea în circulație mai multe carduri false, folosindu-le pentru achitarea bunurilor și serviciilor în contul întreprinderii.

8. În conformitate cu prevederile art. 93 alin.(1) Cod de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. Alineatul (2) al aceluiași articol, stipulează că în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; raportul de expertiză judiciară; corpurile delictive; procesele-verbale privind acțiunile de urmărire penală și ale cercetării judecătorești; documentele (inclusiv cele oficiale); înregistrările audio sau video, fotografiile; constatările tehnico-științifice și medico-legale; actele procedurale în care

se consemnează rezultatele măsurilor speciale de investigații și anexele la ele, inclusiv stenograma, fotografiile, înregistrările și altele; procesele-verbale de consemnare a rezultatelor investigațiilor financiare paralele și procesele-verbale de consemnare a opiniei organului de control de stat al activității de întreprinzător, emisă conform prevederilor art. 276/1 dacă nu a fost expusă într-un proces-verbal de control; procesul-verbal de control, întocmit în cadrul controlului de stat asupra activității de întreprinzător, un alt act de control/administrativ cu caracter decizional, întocmit de un organ de control în rezultatul unui control efectuat conform legislației speciale în vigoare.

9. Potrivit alineatului (3) al art. 93 Cod de procedură penală se stipulează că, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

10. Astfel, audiind explicațiile reprezentantului inculpatei – persoanei juridice SRL „*****”, explicațiile martorilor, studiind materialele cauzei penale, instanța de judecată ajunge la concluzia că, în cadrul cercetării judecătorești nu și-a găsit confirmare vinovăția în comiterea de către inculpata – persoana juridică SRL „*****” a infracțiunii prevăzute de art.237 alin.(2) lit.d) Cod penal.

11. *Obiectul juridic special* al infracțiunii incriminate- prevăzute de art.237 Cod penal, îl reprezintă relațiile sociale referitoare la încrederea publică în autenticitatea cardurilor sau a altor carnete de plată.

12. *Obiectul material* al infracțiunii de la art. 237 Cod penal, este desemnat prin expresia “cardurile sau alte carnete de plată false, care nu constituie valută sau titluri de valoare, dar care confirmă, stabilesc sau acordă drepturi sau obligații patrimoniale”. Obiectul material, în cazul în care este realizată modalitatea de fabricare, diferă după cum activitatea făptuitorului se concretizează într-o acțiune de: 1) contrafacere sau 2) alterare. În primul caz, obiectul material îl formează materialele din care au fost confecționate cardurile (bucata de masă plastică, de carton sau de hârtie, holograma, circuitul integrat, banda magnetică etc. – în cazul cardurilor). Totodată, cardurile formează obiectul produs prin infracțiune, sau, pe scurt – produsul infracțiunii.

13. În cel de-al doilea caz – cel al alterării, obiectul material constă în cardurile autentice, asupra cărora se realizează operația de alterare. Produsul infracțiunii îl constituie cardurile alterate. Atunci când infracțiunea prevăzută la art. 237 din Codul penal se exprimă prin modalitatea de punere în circulație, obiectul material constă în cardurile false.

14. În conformitate cu Regulamentul BNM nr. 58/11-02 din 22.05.1997 privind organizarea de către bănci a plăților cu carduri pe teritoriul Republicii Moldova (în continuare – Regulamentul nr. 58/11-02)⁴, prin card (carte de plată) se are în vedere suportul de informație standardizat, protejat și individualizat, utilizat de deținător în modul prevăzut în obligațiile reciproce cu emitentul cardului și acceptat de comerciant în calitate de instrument de plată la procurarea de mărfuri, consumul de servicii, obținerea de numerar și a altor servicii de ghișeu.

15. Potrivit raportului de expertiză nr. 107 din 07.05.2015 (**vol. III, f.d. 69 -71**) cardul cu inscripțiile „UNITED BULGARIAN BANK Maestro 6769 5252 223204 567 08/14 IVAN STEFANOV IVANOV SI GRUP EOOD 0759” – corespunde celor autentice după modul de fabricare și realizare a elementelor de bază. Celelalte patru carduri, și anume: „OMV Business Card 710110004408 000035.....1303”; „OMV Business Card 710110004408 000068.....0917”; „Hotel Rila.....1055”; „Пикадили зареди с настройение 09702801000 142 579.....0818” – nu corespund după modul de fabricare și realizare a elementelor de bază cardurilor autentice. Iar potrivit răspunsului autorităților Bulgare (**vol. I f.d.97-98**), cardul bancar cu nr.***** a fost emis de United Bulgarian Bank, pe numele lui Ivan Stefanov Ivanov,

valabil până la 31.08.2014 și nu a fost declarat ca pierdut sau furat, fiind anexată lista tranzacțiilor efectuate cu acest card. Totodată, din informația de la Centrul Virtual Național SECI/GUAM privind operațiunile cu cardurile bancare aduse de ***** Valentinov pe teritoriul Republicii Moldova, rezultă că tranzacțiile cu cardul dat au fost efectuate exclusiv în Bulgaria, ceea ce denotă că cardul bancar nr.67695252223294567 depistat la ***** era fals, conținând pe banda magnetica informația criptată al unui alt cont bancar din cadrul „Societe Generale” France (**vol.I, f.d. 51**). Totodată, potrivit procesului-verbal de examinare din 18.03.2010 (**vol.I f.d. 50-52**) Cardul cu nr.0818 (pe plastic) -„Пикадили зареди с настройение 09702801000 142 579.....0818” în realitate este atribuit contului bancar din banca „Societe Generale”S.A., Franța; cardul cu nr.1303 (pe plastic) -„OMV Business Card 710110004408 000035.....1303” în realitate este atribuit contului bancar din banca „Societe Generale”S.A., Franța; cardul cu nr.0917 (pe plastic) -„OMV Business Card 710110004408 000068.....0917” în realitate este atribuit contului bancar din banca „Societe Generale”S.A., Franța; cardul cu nr.1055 (pe plastic) -„Hotel Rila.....1055” în realitate este atribuit contului bancar din banca „Societe Generale”S.A., Franța; cardul cu nr.0759 (pe plastic real *****) „UNITED BULGARIAN BANK Maestro 6769 5252 223204 567 08/14 IVAN STEFANOV IVANOV SI GRUP EOOD 0759” în realitate este atribuit contului bancar din „National Bank of Kuwait”, Kuwait.

16. Deci, din analiza circumstanțelor relatate supra, rezultă cu certitudine că toate 5 carduri bancare, ridicate de la cet. ***** Valentinov - sunt false, deși un card inițial a fost autentic, acesta fiind ulterior confecționat prin alterare, la fel este unul fals.

17. *Latura obiectivă* a infracțiunii de la art. 237 Cod penal, include fapta prejudiciabilă care se exprimă prin acțiune. Acțiunea dată apare prin intermediul modalităților de fabricare sau punere în circulație. Noțiunea „*punerea în circulație*” are următoarea semnificație: atât înstrăinarea cardurilor false, constând în schimb, vânzare, donare etc., cât și *folosirea* lor, constând în retragerea disponibilului sub formă de numerar de la ghișeul automat de bancă sau de la distribuitorul automat de numerar; achitarea mărfurilor sau a serviciilor comerciantului prin intermediul automatelor bancare, terminalelor pentru transferul electronic de fonduri de la punctul de vânzare, imprinterelor etc.

18. Infracțiunea de punere în circulație a cardurilor false se consideră consumată din momentul fabricării sau punerii în circulație chiar și a unui singur exemplar al cardurilor false. Această infracțiune este o infracțiune formală.

19. La caz, latura obiectivă a fost realizată prin utilizarea cardurilor false pe teritoriul Republicii Moldova drept mijloace de plată la magazinul „Midea” ce aparține SC „*****” SRL, tranzacțiile fiind efectuate prin intermediul sistemului de plată prin carduri – POS terminalul „P0103014”, instalat la magazinul menționat, în baza contractului cu BC „Moldova Agroindbank”S.A.

20. Astfel, la 11.03.2010, ***** împreună cu alte persoane nestabilite, aflându-se la magazinul „Midea”, ce aparține SC „*****”SRL, au utilizat POS terminalul „P0103014”, unde cu ajutorul cardurilor bancare false nr. ***** ,nr.***** au efectuat două tranzacții în suma totală de 1 666 960 lei.

21. Concluziile respective rezultă din analiza probelor administrate la dosar și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, astfel, potrivit răspunsului BC „Moldova Agroindbank” (**vol.I f.d. 101**), în perioada 01.01.2010- 30.06.2010, și anume la 11.03.2010 au fost efectuate tranzacții cu două carduri nr. ***** (în suma 839 500 lei – reușit, și în suma de 827 460 lei – tranzacția fiind respinsă) și nr. ***** în suma de 827 460 lei – reușită. Potrivit răspunsului băncii, POS terminalul a fost instalat pe data de 02.03.2010 în incinta magazinului „Salon Midea”, ce se află pe adresa str.Bogdan Voievod 2, denumirea persoanei juridice este S.C. „*****” SRL.

22. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că faptul punerii în circulație a cardurilor bancare false a fost dovedit, dar fapta nu poate fi imputată inculpatei SRL "*****", or punerea în circulație a acestor carduri nu poate fi efectuată fără participarea persoanei fizice.

23. *Latura subiectivă* a infracțiunii în cauză se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii constau, de cele mai multe ori, în interesul material.

24. *Subiectul infracțiunii* este: 1) persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică care desfășoară activitate de întreprinzător.

25. Instanța de judecată în continuare constată că acuzarea nu a prezentat suficiente probe care ar demonstra obiectiv că fapta imputată inculpatei SRL "*****" a fost comisă de aceasta.

26. În acest sens, instanța de judecată va relata următoarele:

27. Potrivit doctrinei penale, este stipulat că subiectul infracțiunii este persoana care săvârșește nemijlocit latura obiectivă a infracțiunii.

28. În privința atribuirii față de persoana juridică a calității de subiect al infracțiunii opiniile au conturat două teze, una negativă, potrivit căreia persoana juridică nu are existență proprie, fiind o ficțiune a dreptului și deci nu poate fi subiect al infracțiunii, și alta afirmativă, care susține principiul răspunderii penale a persoanei juridice, căci aceasta reprezintă o realitate juridică de necontestat și, totodată, ei i se pot aplica pedepse în funcție de specificul activității, constând în amenzi, privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate și lichidare, pedepse ce pot determina schimbarea conduitei membrilor săi. Această din urmă teză are azi amploare și este consacrată în sistemul dreptului penal din Republica Moldova, Marea Britanie, Canada, SUA, Elveția etc.

29. Potrivit alin. (3) al art. 21 din CP al RM, persoana juridică care desfășoară activitate de întreprinzător este pasibilă de răspundere penală pentru o faptă prevăzută de legea penală dacă există una dintre cele trei condiții enumerate de Codul penal (pct. a); b); c) din alin. (3) al art. 21 din CP al RM).

30. Prima condiție impusă în vederea angajării persoanelor juridice la răspundere penală este "neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a dispozițiilor directe ale legii ce stabilesc îndatoriri sau interdicții pentru efectuarea unei anumite activități". Respectiv, în cazul dat, răspunderea persoanei juridice poate fi angajată prin acțiunile sau omisiunile oricărui angajat sau organ din cadrul acesteia, responsabil de executarea obligației în cauză, dacă o asemenea persoană există, indiferent de poziția sa în ierarhia de grup, fie el de rang superior sau simplu salariat. Mai mult ca atât, persoana juridică rămâne responsabilă și în cazul delegării obligației date pentru executare unei alte persoane fizice sau juridice.

31. În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit materialelor dosarului, s-a stabilit că la momentul comiterii acțiunilor infracționale imputate, SRL "*****" a fost administrată de către cet. Gîdilica (Chirița) Larisa, care prin ordonanța din 27.06.2012 a fost scoasă de sub urmărire penală, din motiv că lipsesc elementele componenței de infracțiune în acțiunile ultimei.

32. Totodată prin ordonanța procurorului general din 27.03.2015 a fost anulată ordonanța de scoatere sub urmărire penală a cet. Chirița Larisa.

33. Ulterior prin încheierea judecătorului de instrucție A. Postică din 26.08.2015 a fost anulată ordonanța procurorului general din 27.03.2015 cu privire la anularea ordonanței din 27.06.2012, cu menținerea ordonanței de scoatere sub învinuire a cet. Chirița Larisa.

34. Instanța de judecată în continuare constată că acuzarea nu a prezentat suficiente probe care ar demonstra obiectiv că fapta imputată inculpatului SRL "*****" a fost comisă de

aceasta, ori conform învinuirii aduse este clar stipulat că fapta a fost comisă de către SRL "*****" prin intermediul administratorului Chirița Larisa și complicii săi.

35. Pornind de la cele expuse, considerăm că la aprecierea calității date a subiectului infracțiunii trebuie să se țină cont de activitatea de întreprinzător desfășurată efectiv de către persoana juridică, iar în perspectiva unei eventuale modificări a legii penale această trăsătură ar trebui să fie exclusă din cadrul semnelor acestui subiect al infracțiunii. Pe lângă semnele persoanei juridice în calitatea sa de subiect al infracțiunii, o eventuală angajare a răspunderii sale penale necesită constatarea uneia dintre cele trei condiții, stipulate la art. 21 din CP al RM, care se referă în principal la latura obiectivă și cea subiectivă ale infracțiunii imputate, precum și la persoana fizică ce realizează nemijlocit fapta. Prima condiție impusă în vederea angajării persoanelor juridice la răspundere penală este “neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a dispozițiilor directe ale legii ce stabilesc îndatoriri sau interdicții pentru efectuarea unei anumite activități”. Respectiv, în cazul dat, răspunderea persoanei juridice poate fi angajată prin acțiunile sau omisiunile oricărui angajat sau organ din cadrul acesteia, responsabil de executarea obligației în cauză, dacă o asemenea persoană există, indiferent de poziția sa în ierarhia de grup, fie el de rang superior sau simplu salariat.

36. În acest sens, instanța conchide că tragerea la răspundere penală a persoanei juridice nu poate aibă loc, acțiunile imputate nu puteau să aibă loc fără participarea nemijlocit a persoanelor fizice.

37. Analizând învinuirea adusă, instanța menționează că comiterea faptei a avut loc prin folosirea unor carduri false prin terminalul electronic, care se afla în posesia inculpatei.

38. La fel, tot în acest sens, instanța indică asupra faptului că beneficiarul sumelor ridicate a fost cet Chirița Larisa, care adresându-se la bancă a decontat suma indicată, fapt confirmat prin declarațiile martorilor ***** și *****, nefiind clară destinația ulterioară a acestor bani și în beneficiul cui a fost trecută suma dată, din care considerente instanța reține că fapta imputată nu a fost posibilă să fi comisă fără participarea unor persoane fizice.

39. Corespunzător, instanța va menționa următoarele: potrivit art.24 alin.(2) CPP și art.26 alin.(3) CPP, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Mai mult ca atât, procedura penală are drept scop constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală. Conform art. 8 alin. (3) și art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată, iar concluziile despre vinovăția lui nu pot fi întemeiate pe presupuneri, acesta urmează să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului.

40. Prin urmare pornind de la aceste prevederi ale normelor de procedură penală, instanța de judecată conchide că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în ședința de judecată nu au fost aduse probe certe și convingătoare privind realizarea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 237 alin. (2) Cod penal. În cazul în care probele referitoare la vinovăție nu sunt certe, sigure, complete, ci exista îndoiala cu privire la vinovăția inculpatului, se aplica regula „in dubio pro reo”, potrivit căreia orice îndoiala operează în favoarea inculpatului. Regula „in dubio

pro reo” constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflecta modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în Codul de procedură penală, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explica prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătura cu fapta imputată. Înainte de a fi o problema de drept, regula „in dubio pro reo” este o problema de fapt.

41. Jurisprudența Curții Europene a menționat în cauza „Prince Hans-Adam II de Liechtenstein vs. Allemagne din 12 iulie 2001”, că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

42. Astfel, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 100 și art. 101 CPP, analizând și verificând probele administrate sub toate aspectele, coroborarea lor cu alte probe, consideră că vinovăția inculpatei persoana juridică în săvârșirea infracțiunii imputate nu s-a demonstrat în cadrul cercetării judecătorești, instanța judecătorească constatând că este contrară dreptului la un proces echitabil, în legătură cu ce în privința inculpatei SRL ”*****” urmează a fi adoptată o sentință de achitare.

43. Potrivit art. 397 pct. 3), în coroborare cu art. 162 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură penală, la adoptarea hotărârii, instanța de judecată trebuie să hotărască și chestiunea cu privire la corpurile delictelor.

44. La caz, corpurile delictelor: cardurile bancare nr. *****, nr. *****, nr. „Hotel Rila”, nr. ***** ce se păstrează la materialele cauzei penale privind condamnarea cet. ***** conform art. 237 alin.(1) și art. 362 alin.(1) Cod penal (**vol. 1, f.d. 147**) - urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale nr.1-492/10.

45. Acțiunea civilă nu a fost înaintată.

46. Cheltuieli judiciare nu sunt.

Conform art. art. 382, 384, 390, 392-394, 396, 397 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

SRL ”***”,** învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 237 alin (2) lit. c, d) Cod penal, se achită din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Corpurile delictelor: cardurile bancare nr.*****, nr.*****, nr. „Hotel Rila”, nr.***** ce se păstrează la materialele cauzei penale privind condamnarea cet. ***** conform art.237 alin.(1) și art.362 alin.(1) Cod penal nr.1-492/10 (**vol. 1, f.d. 147**), urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale nr.1-492/10.

Sentința este cu drept atac, în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

**Președinte de ședință,
judecător**

Bivol Tatiana